

Література

1. Бруханський Р. Ф. Управлінський облік. Навчальний посібник / Р. Ф. Бруханський. – Тернопіль: ТНЕУ, 2012. – 223 с.
2. Бруханський Р. Ф. Організація бухгалтерського обліку в умовах реструктуризації сільськогосподарських підприємств / Р. Ф. Бруханський // Придніпровський науковий вісник. – Дніпропетровськ: Наука і освіта, 1998. – № 100 (167). – С. 55-59.
3. Бруханський Р. Ф. Адаптація облікової системи сільськогосподарського підприємства до вимог стратегічного менеджменту / Р. Ф. Бруханський // Облік і фінанси. – 2012. – №. 3. – С. 23-27.
4. Бруханський Р. Ф. Контролінг / Р. Ф. Бруханський. – Тернопіль: ТНЕУ, 2010. – 114 с.

Фінюк О.

Тернопільський національний економічний університет

**СУДОВО-БУХГАЛТЕРСЬКА ЕКСПЕРТИЗА МАТЕРІАЛЬНИХ
РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА**

Базовою умовою якісного проведення судово-бухгалтерської експертизи, яка в першу чергу спирається на юридичну основу, повинна бути відсутність суттєвих недоліків в законодавчій базі, що зменшить ймовірність зловживань під час фінансово-господарської діяльності.

При проведенні судово-бухгалтерської експертизи відповідно до завдань експертної установи і постанови правоохоронних органів надзвичайно важливо обрати раціональний перелік об'єктів експертного дослідження. Ними, згідно наших висновків щодо матеріальних ресурсів повинні бути: 1) оприбуткування матеріальних цінностей за кількістю, якістю та ціною – досліджується обґрунтованість та повнота оприбуткування товарно-матеріальних цінностей за даними бухгалтерського обліку, адекватність їх за якістю супровідним документам, аналізуються ціни придбання матеріальних ресурсів тощо; 2) стан збереження матеріальних цінностей – досліджується відповідність стану складського господарства основним вимогам збереження матеріальних ресурсів (наявність вимірювальних приладів, зокрема вагових, з необхідним клеймуванням, обладнання складів стелажми, полицями, контейнерами та іншими засобами розмежування різнотипних матеріальних цінностей, дієвість протипожежного устаткування, наявність сигналізації, надійність замків, дотримання техніки безпеки); 3) закріплення матеріальної відповідальності – перевіряється фактичне закріплення матеріальної відповідальності за даними договорів про матеріальну відповідальність, складеними між адміністрацією підприємства і конкретними працівниками; 4) дотримання норм витрат матеріалів на виробництво – в процесі експертного дослідження перевіряється обґрунтованість затверджених норм витрат матеріальних цінностей на виробництво продукції й аналізується рівень їх дотримання; 5) псування матеріальних цінностей – досліджуються об'єктивні та суб'єктивні причини, що зумовили дане негативне явище, встановлюються особи, відповідальні за завдані збитки; 6) первинна документація з обліку матеріальних цінностей – досліджується достовірність та повнота відображення господарських операцій, пов'язаних із придбанням, внутрішнім переміщенням та використанням товарно-матеріальних цінностей; 7) реєстри аналітичного і синтетичного обліку матеріальних цінностей – досліджуються питання повноти, об'єктивності відображення та взаємозв'язку здійснених господарських

операцій; 8) нестачі матеріальних цінностей та збитки, виявлені ревізією, їх обґрунтованість і відповідальність конкретних посадових осіб – експертизою узагальнюються всі об'єкти експертного дослідження, в межах яких ревізією виявлені зловживання, нестачі та збитки, уточнюються розміри цих збитків, їх відповідність даним бухгалтерського обліку, матеріалам правоохоронних органів, обґрунтовується достовірність встановлення матеріальної відповідальності конкретних працівників і посадових осіб підприємства, уточнюється розмір відшкодування завданих збитків в розрізі винних осіб.

Література

1. Бруханський Р. Ф. Судово-бухгалтерська експертиза / Р. Ф. Бруханський. – Тернопіль: ТНЕУ, 2010. – 246 с.
2. Бруханський Р. Ф. Модернізація Державної податкової служби України: проблеми та перспективи / Р. Ф. Бруханський // Наука молода. – Тернопіль : Економічна думка, 2006. – № 5. – С. 93-99.
3. Бруханський Р. Ф. Стратегічні пріоритети оптимізації контрольно-ревізійних процедур в АПК України / Р. Ф. Бруханський // Облік і контроль на підприємствах АПК: стан та перспективи розвитку: у 2 частинах. – Ч.1. – Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції 10-11 жовтня 2008. – К.: КНЕУ, 2008. – С. 28-30.

Тарасюк Ю.

Тернопільський національний економічний університет

ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ БІОЛОГІЧНИХ АКТИВІВ РОСЛИННИЦТВА

Незважаючи на семирічну практику дії П(Б)БО 30 «Біологічні активи», в діяльності сільськогосподарських підприємств організація обліку біологічних активів до цих пір залишається проблематичною. Серед основних причин такого стану є недосконалість методології обліку поточних біологічних активів, зокрема, рослинництва за справедливою вартістю та, відповідно, проблемність застосування на практиці відповідних методик такого обліку.

На нашу думку, оцінка поточних біологічних активів рослинництва за справедливою вартістю, а, отже, і їх балансове узагальнення доцільне лише в окремих випадках. До таких випадків ми відносимо: 1) залучення до статутного капіталу інвестицій; 2) реорганізацію підприємства; 3) вихід з підприємства учасника; 4) оцінка застави під кредитування, підведення підсумків роботи та ряд інших подій, які вимагають оцінки активів за ринковою ціною. У цих випадках користувачі фінансової звітності зорієнтовані на оцінку активів за справедливою вартістю та як правило вимагають аудиторських підтверджень її достовірності. За П(С)БО 30 «Біологічні активи» облік поточних біологічних активів рослинництва впливає на фінансові результати діяльності підприємства без врахування суттєвої сукупності ризиків щодо отримання таких доходів чи збитків в майбутньому. Проблема є в тому, що ніякого доходу чи збитків при застосуванні справедливої вартості до оцінки поточних біологічних активів рослинництва не виникає. Переоцінюється (дооцінюється чи уцінюється) лише вартість таких активів для певних потреб.

Відображення зміни вартості активів у складі додаткового капіталу дає можливість відобразити реальну ситуацію з вартістю поточних біологічних активів у рослинництві. Додатковий капітал відображає власне джерело формування активів підприємства. Такий порядок відображення активів в обліку буде, з однієї сторони, сприяти задоволенню інтересів різних